18 Οκτωβρίου 2017

Πετρ Τσεχ: 11 χρόνια και μερικά χιλιοστά μακριά από μία τραγωδία

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Ο Πάουλο Φερέιρα έλεγχε την κατεύθυνση της μπάλας από το γέμισμα, με τον Στέφεν Χαντ να τρέχει από αριστερά, προσδοκώντας σε μία γκέλα. Ο Πετρ Τσεχ δεν πτοήθηκε και έκανε μία έξοδο από τις χιλιάδες που είχε πραγματοποιήσει στο

παρελθόν, πέφτοντας στα πόδια του Ιρλανδού εξτρέμ. Δεν ξαναστάθηκε όρθιος για μέρες…
Το ημερολόγιο έδειχνε 14 Οκτωβρίου 2006 και το ποδόσφαιρο πρόσθεσε ακόμα έναν φρικιαστικό τραυματισμό στον μακρύ κατάλογο. Τότε, ελάχιστοι κατάλαβαν ότι η ζωή του Τσέχου τερματοφύλακα κινδύνευε άμεσα, ίσως μόνο πλην του Ζοζέ Μουρίνιο, ο οποίος, όμως, θα αντιδρούσε έντονα ούτως ή άλλως.

Ο Χαντ πλησίασε το θύμα του και το άγγιξε στο γόνατο, μία κίνηση περισσότερο τυπική, αφού ήδη ο Τσεχ ήταν πάνω από δύο λεπτά κάτω. Ο 24χρονος διεθνής είχε τις αισθήσεις του σχεδόν καθ’ όλη τη διάρκεια του συμβάντος και μάλιστα βγήκε μόνος του από τον αγωνιστικό χώρο, μπουσουλώντας.

Η ζωή του γλίτωσε για χιλιοστά, έστω κι αν απουσίαζε το ασθενοφόρο από το γήπεδο, έστω κι αν υπήρξε λάθος συνεννόηση, έστω κι αν έγινε κακή ιατρική πρώτη εκτίμηση, έστω κι αν ο διαιτητής ήθελε να αρχίσει ξανά ο αγώνας άμεσα, έστω κι αν για να μπει στο ασθενοφόρο χρειάστηκε… ασανσέρ. Έντεκα χρόνια μετά, το στόρι ενός από τα πιο σοβαρά περιστατικά τραυματισμών σε κορυφαίο επίπεδο, συγκλονίζει. Χωρίς κάποιοι να βάλουν μυαλό ή έστω κάσκα…

Έντεκα χρόνια συμπληρώθηκαν από την ημέρα που το εκ γενετής λεπτό κρανίο του Πετρ Τσεχ κομματιάστηκε και η ζωή του κρεμάστηκε σε μια κλωστή, την ώρα που κανείς δεν αντιλήφθηκε κάτι. Το Sport24.gr παρουσιάζει τις ανατριχιαστικές λεπτομέρειες του τραυματισμού του στο κεφάλι.
Share Tweet 0 Σχόλια

Ο Πάουλο Φερέιρα έλεγχε την κατεύθυνση της μπάλας από το γέμισμα, με τον Στέφεν Χαντ να τρέχει από αριστερά, προσδοκώντας σε μία γκέλα. Ο Πετρ Τσεχ δεν πτοήθηκε και έκανε μία έξοδο από τις χιλιάδες που είχε πραγματοποιήσει στο παρελθόν, πέφτοντας στα πόδια του Ιρλανδού εξτρέμ. Δεν ξαναστάθηκε όρθιος για μέρες…
Το ημερολόγιο έδειχνε 14 Οκτωβρίου 2006 και το ποδόσφαιρο πρόσθεσε ακόμα έναν φρικιαστικό τραυματισμό στον μακρύ κατάλογο. Τότε, ελάχιστοι κατάλαβαν ότι η ζωή του Τσέχου τερματοφύλακα κινδύνευε άμεσα, ίσως μόνο πλην του Ζοζέ Μουρίνιο, ο οποίος, όμως, θα αντιδρούσε έντονα ούτως ή άλλως.

Ο Χαντ πλησίασε το θύμα του και το άγγιξε στο γόνατο, μία κίνηση περισσότερο τυπική, αφού ήδη ο Τσεχ ήταν πάνω από δύο λεπτά κάτω. Ο 24χρονος διεθνής είχε τις αισθήσεις του σχεδόν καθ’ όλη τη διάρκεια του συμβάντος και μάλιστα βγήκε μόνος του από τον αγωνιστικό χώρο, μπουσουλώντας.

Η ζωή του γλίτωσε για χιλιοστά, έστω κι αν απουσίαζε το ασθενοφόρο από το

γήπεδο, έστω κι αν υπήρξε λάθος συνεννόηση, έστω κι αν έγινε κακή ιατρική πρώτη εκτίμηση, έστω κι αν ο διαιτητής ήθελε να αρχίσει ξανά ο αγώνας άμεσα, έστω κι αν για να μπει στο ασθενοφόρο χρειάστηκε… ασανσέρ. Έντεκα χρόνια μετά, το στόρι ενός από τα πιο σοβαρά περιστατικά τραυματισμών σε κορυφαίο επίπεδο, συγκλονίζει. Χωρίς κάποιοι να βάλουν μυαλό ή έστω κάσκα…

ΤΟ BACKGROUND ΤΗΣ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗΣ

Η Ρέντινγκ είχε προβιβαστεί μόλις για πρώτη φορά στην ιστορία της στην κορυφαία κατηγορία του αγγλικού ποδοσφαίρου, παρότι ιδρύθηκε το 1871. Η Τσέλσι ήταν η πρώτη εν ενεργεία πρωταθλήτρια Αγγλίας που αντιμετώπισε ποτέ και τα πνεύματα ήταν τεταμένα στο “Ματζέσκι”.

Η ομάδα του Ζοζέ Μουρίνιο ήταν δις πρωταθλήτρια και πλέον είχε αποκτήσει το στάτους που επεδίωκε ο Ρόμαν Αμπράμοβιτς εντός των τειχών: η ομάδα που όλοι θέλουν να νικήσουν. Η αναμέτρηση της 8ης αγωνιστικής στην Premier League διαδέχθηκε μία εντός έδρας ισοπαλία με την Άστον Βίλα και ήταν προγραμματισμένη πριν από τα δύο παιχνίδια με την Μπαρτσελόνα για τη φάση των ομίλων του Champions League.

Σημαντική, ουχί καθοριστική αναμέτρηση για τους “μπλε”, αλλά πιο κομβικής σημασίας για τους γηπεδούχους, που αρχικός στόχος ήταν η αποφυγή του υποβιβασμού, άσχετα αν στο τέλος τερμάτισαν στην 8η θέση, πέντε βαθμούς πίσω από την 5η Τότεναμ. Χαρακτηριστικό ήταν το ποινολόγιο του διαιτητή στο 90΄: δύο κόκκινες και συνολικά επτά κίτρινες κάρτες.

ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΟΝ ΤΣΕΧ

Η σέντρα ήταν για τους γηπεδούχους, οι οποίοι γύρισαν την μπάλα στον τερματοφύλακά τους, Μάρκους Χάνεμαν. Το βολέ του Αμερικανού έφτασε μέχρι το γήπεδο της Τσέλσι, όπου ο Χαλίντ Μπουλαρούζ δεν κατάφερε να πιάσει την κεφαλιά και η μπάλα έφυγε πίσω του.

Ο Χαντ πέρασε τον Φερέρα στο σπριντ, αλλά δυστυχώς ο Τσεχ ήταν ακόμα πιο γρήγορος και πρόλαβε να πέσει στα πόδια του αντιπάλου του. Ο Ιρλανδός δεν άλλαξε πορεία και το δεξί γόνατό του χτύπησε τον Τσεχ στην αριστερή πλευρά του κεφαλιού. Ήταν το 16ο δευτερόλεπτο της αναμέτρησης.

Ο Ράιλι καταλόγισε το φάουλ και κάλεσε τον Χαντ για να του κάνει συστάσεις. Όταν έδιωξε τον παίκτη της Ρέντινγκ, κοίταξε προς το μέρος του Τσεχ και τον

είδε ακόμα μπρούμυτα, με συνέπεια να καλέσει τους γιατρούς. Ήταν το 30ό δευτερόλεπτο της αναμέτρησης.

Οι δημοσιογράφοι που μετέδιδαν τον αγώνα δεν είχαν αντιληφθεί πόσο σοβαρή είναι η κατάσταση του Τσεχ. Μάλιστα, ο 24χρονος ανασηκώθηκε και κάθισε στα γόνατα, όταν έφτασαν από πάνω του οι γιατροί. Ο Ράιλι του έδωσε εντολή να βγει από τον αγωνιστικό χώρο και ο Τσεχ βρήκε τη δύναμη να μπουσουλήσει μέχρι τη γραμμή του άουτ, αλλά όταν ξάπλωσε ξανά, τα πόδια του παρέμειναν εντός αγωνιστικού χώρου. Ήταν το 1:35 της αναμέτρησης.

Ο τότε επικεφαλής της Ομοσπονδίας Διαιτητών Ποδοσφαίρου της χώρας, Κιθ Χάκετ, υποστήριζε ότι ο Ράιλι ακολούθησε τον κανονισμό που αφορά τους τραυματισμούς στο κεφάλι: σταμάτησε αμέσως τη ροή του αγώνα και διέταξε τους τραυματιοφορείς να τον βγάλουν εκτός γηπέδου από τη πιο σύντομη διαδρομή. Ο Μουρίνιο κοιτούσε απορημένος από τον πάγκο. ο Χαντ πήγε και έδωσε ένα φιλικό χτύπημα στο γόνατο του ξαπλωμένου ανάσκελα Τσεχ, ενώ οι παίκτες της Τσέλσι περικύκλωσαν τον διαιτητή που ήθελε να αρχίσει ξανά τον αγώνα. Το φορείο κατέφθασε την ώρα που συνεχίζονταν οι διαβουλεύσεις. Ήταν το 2:53 της αναμέτρησης.

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Επικεφαλής γιατρός της Τσέλσι εκείνη την περίοδο ήταν ο Μπράιαν Ίνγκλις, ο οποίος αργότερα ανέλαβε το ίδιο πόσο στην εθνική στίβου της Μεγάλης Βρετανίας. Ήταν αυτός που έτρεξε πρώτος στον αγωνιστικό χώρο για να παράσχει

τις πρώτες βοήθειες στον Τσεχ.

“Μου μίλαγε. Κανονικά, όταν υποστείς κάταγμα κρανίου ως ενήλικος, δεν υπάρχουν πολλές συνομιλίες”, δήλωσε στο “Bleacher Report” χρόνια αργότερα ο Ίνγκλις, εξηγώντας γιατί ήταν “ασυνήθιστο” που ο Τσεχ είχε τις αισθήσεις του.

Δεν είχε υπολογίσει κάτι πολύ σημαντικό εκείνες τις στιγμές του πανικού, κάτι που θα μπορούσε να στοιχίσει τα επόμενα λεπτά: “Αυτό που δεν είχα αντιληφθεί εκείνη την ώρα ήταν πως, όταν είσαι τρίδυμος όπως αυτός. έχεις πολύ λεπτό κρανίο σε αυτό το σημείο του εγκεφάλου. Είναι φυσιολογικό σε έναν τρίδυμο. Γι’ αυτό συνεχίζει να φοράει την κάσκα τώρα, λόγω του λεπτού κρανίου του”.

“Μπορείτε να δείτε τα πλάνα. Ακόμα κι όταν ήταν ξαπλωμένος στο φορείο, σήκωσε το χέρι του ψηλά, επειδή μου εξηγούσε κάτι εκείνη τη στιγμή για την όρασή του, μου έλεγε ‘είναι θολά’ ή ‘δεν είναι καλά’. Σίγουρα είχα πειστεί ότι έπρεπε να βγει, αλλά επειδή μετακινήθηκε και μπουσούλησε μόνος του εκτός γηπέδου, δεν του ακινητοποίησα τον αυχένα ως είθισται”.

Η ΑΓΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΘΕΝΟΦΟΡΟ
Αυτή η “καλή κατάσταση” στην οποία έδειχνε ο Τσεχ, ήταν αυτό που ανησυχούσε περισσότερο από όλα τον Ίνγκλις: “Γνώριζα μέσα σε 10-15 λεπτά πως τα πράγματα ήταν σοβαρά. Τόσο γρήγορα. Φυσιολογικά, εάν ένας παίκτης υποστεί διάσειση, αναρρώνει γρήγορα. Όταν κάποιος έχει τις αισθήσεις του και σιγά σιγά καταρρέει, τότε τα πράγματα πηγαίνουν αντίθετα και πρέπει να τον πας στο νοσοκομείο όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Ανησυχείς για εσωτερική αιμορραγία”.

“Είπα ‘πρέπει να πάρουμε ασθενοφόρο γι’ αυτόν. Δεν νομίζω ότι θα μείνει σταθερός’. Άρχισε να καταρρέει και αναστατωνόταν. Μερικές φορές, όταν έχεις έναν παίκτη με τραυματισμό στο κεφάλι, μπορεί να είναι επιθετικός προς τον γιατρό και αυτό με έκανε να σκεφτώ ότι δεν ήταν φυσιολογικά τα πράγματα. Οι τραυματίες στο κεφάλι θέλουν να γυρίσουν πίσω στο γήπεδο”.

Ο χρόνος κυλούσε, όμως ο Ίνγκλις δεν ήταν μονίμως πάνω από τον Τσεχ, αφού ο αγώνας είχε αρχίσει ξανά και στο έδαφος βρισκόταν ο Φερέιρα. Ο γιατρός της Τσέλσι έτρεξε προς τον Πορτογάλο για τον "λαβωμένο" αγκώνα του. "Γύρισα και τα πράγματα ήταν χειρότερα, Ρώτησα ξανά 'πού είναι το ασθενοφόρο; Γιατί δεν είναι εδώ; Ο συνάδελφός μου είπε ότι άκουσε τους νοσοκόμους να συζητούν και να λένε 'είναι απλά μια ελαφριά διάσειση. Δεν χρειάζεται να καλέσουμε ασθενοφόρο'. Το γεγονός είναι ότι υπήρχε μόνο ένα ασθενοφόρο στο γήπεδο της Ρέντινγκ, ενώ έπρεπε να είναι δύο. Γι' αυτό, περίμεναν το άλλο να έρθει από το νοσοκομείο, οπότε καθυστερούσαν".

Σύμφωνα με τον Ίνγκλις, χρειάστηκε "περίπου 27 λεπτά" για να εμφανιστεί το νοσοκομειακό όχημα, "χρόνος πολύ μεγάλος για μία κατάσταση σαν κι αυτή".

Η ΕΚΡΗΞΗ ΜΟΥΡΙΝΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ

Η ώρα άφιξης του ασθενοφόρου στο "Ματζέσκι", με μία μακροσκοπική εξέταση των γεγονότων, ήταν κι αυτή που οδήγησε στην πρόωρη ολοκλήρωση της πρώτης θητείας του Μουρίνιο στον πάγκο της Τσέλσι. Ο Πορτογάλος τεχνικός ξεσπάθωσε στις δηλώσεις του μετά από το παιχνίδι, "πυροβολώντας" επί δικαίων και αδίκων. Στο "στόχαστρό" του βρέθηκε η Ρέντινγκ, ακόμα και η South Central Ambulance Service, η υπηρεσία ασθενοφόρων της περιοχής, σε μία ξιφούλκηση άνευ προηγουμένου.

Η Ρέντινγκ, η Τσέλσι και η SCAS συμφωνούν ότι το ασθενοφόρο έφτασε στο γήπεδο στις 17:52, ότι η διακομιδή του Τσεχ άρχισε στις 18:04, ότι ο τερματοφύλακας έφτασε στο νοσοκομείο "Royal Berkshire" του Ρέντινγκ στις 18:11 και ότι

πραγματοποιήθηκε νέα διακομιδή στο νοσοκομείο “John Radcliffe” της Οξφόρδης στη 01:00 το βράδυ. Η διαφωνία έγκειται στην ώρα ειδοποίησης που κλήθηκαν οι νοσοκόμοι από την Τσέλσι να καλέσουν ασθενοφόρο. Για τη Ρέντινγκ, το ρολόι έδειχνε 18:45, για τους πρωταθλητές Αγγλίας η εντολή δόθηκε στις 18:35.

Μάλιστα, μέσα στην υπερβολή του, ο Πορτογάλος προπονητής της Τσέλσι έκανε λόγο για καθυστέρηση 30 λεπτών για το ασθενοφόρο, ενώ αποκάλυψε ότι το όχημα δεν μπορούσε να προσεγγίσει τα αποδυτήρια για να παραλάβει τον τραυματισμένο τερματοφύλακα!

“Το ασθενοφόρο δεν μπορούσε να πάει προς την κατεύθυνση των αποδυτηρίων. Δεν μπορούσε να φύγει από τα αποδυτήρια κανονικά. Έπρεπε (σ.σ. ο Τσεχ) να πάει με αναπηρικό καρότσι σε έναν ανελκυστήρα και έφυγαν μετά από 30 λεπτά από τη στιγμή που ο γιατρός μου είχε καλέσει εκτάκτως για ασθενοφόρο”.

Η ατάκα που ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων, ήταν αυτή που ακολούθησε: “Εάν ο τερματοφύλακάς μου πεθάνει σε αυτά τα αποδυτήρια ή στη διακομιδή, είναι κάτι που το αγγλικό ποδόσφαιρο πρέπει να το σκεφτεί καλά”.

Η ΔΙΑΨΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ
Ο επικεφαλής της SCAS εκείνη την εποχή ήταν ο Μαρκ Έινσγουορθ, ο οποίος είχε ιστορικό δέκα ετών σε ποδοσφαιρικούς αγώνες. Παρότι οι εμφανίσεις του στα media είναι περιορισμένες, επιχείρησε να εκφράσει τη θέση της υπηρεσίας, μιλώντας στο “Bleacher Report”.

“Δεν ξέρω γιατί το έκανε ο Μουρίνιο. Είναι παθιασμένος και ήταν αναστατωμένος γι’ αυτό που συνέβη στον τερματοφύλακά του. Είναι καλός προπονητής και καλός στο να παίζει με τον Τύπο. Ποτέ δεν ζήτησε συγγνώμη. Η Τσέλσι ποτέ δεν απολογήθηκε, παρότι έχουν λάθος στα στοιχεία τους”.

“Ήταν άσχημο που στοχοποιηθήκαμε για καθυστερημένη ανταπόκριση, ωστόσο υπάρχουν στοιχεία από τον σύλλογο, ότι δεν ήταν ξεκάθαροι σχετικά με την κλήση του ασθενοφόρου κι ενώ είχαμε ήδη ένα εκεί”, τόνισε.

Περιέγραψε, δε, πώς είναι η διαδικασία στους αγώνες, με τους νοσοκόμους στο γήπεδο της Ρέντινγκ εν προκειμένω, να κάθονται στον πάγκο των φιλοξενουμένων: “Αμφότερες οι ομάδες ενημερώνονται γύρω από την ιατρική κάλυψη στην αρχή του αγώνα, από τον διαιτητή και τον υπεύθυνο ασφαλείας. Είναι μέρος των κανονισμών της FA να έχεις νοσοκομειακό όχημα στην τοποθεσία για τους ποδοσφαιριστές, οπότε το συναίσθημά μου είναι απογοήτευση για την έλλειψη της επικοινωνίας που θα έπρεπε να υπάρχει αμέσως μετά από τον τραυματισμό”.

ΠΕΝΤΕ ΧΙΛΙΟΣΤΑ ΠΙΟ ΒΑΘΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΝΟΝΙΚΟ

Η κατάσταση του Τσεχ χειροτέρευε, όσο περίμεναν το ασθενοφόρο. Ο Ίνγκλις φοβήθηκε αρχικά το ρίσκο της αυξημένης πίεσης στον εγκέφαλο, που θα προκαλούσε επιληπτική κρίση. Κάτι τέτοιο μπορούσε να διαλύσει τον μαλακό ιστό του εγκεφάλου και να αποδειχθεί θανάσιμο.

Ο Τσεχ έβγαλε ακτινογραφίες στο πρώτο νοσοκομείο, όπου έγινε αντιληπτή η σοβαρότητα της κατάστασης. Το γόνατο του Χαντ είχε πιέσει τα οστά του κεφαλιού προς τα μέσα. Κομμάτια οστού είχαν αποκολληθεί και είχαν βυθιστεί πάνω από πέντε χιλιοστά στο κρανίο. Ο κίνδυνος να σκίσουν τον εγκέφαλο ή έστω να τον τραυματίσουν και να καταστρέψουν αιμοφόρα αγγεία ήταν μεγάλος.

Η απόφαση που λήφθηκε ήταν η άμεση χειρουργική επέμβαση, η οποία δεν μπορούσε να γίνει σε αυτό το νοσοκομείο. Επελέγη η λύση της Οξφόρδης, η οποία απέχει 38 χιλιόμετρα και το νοσοκομείο της διέθετε πλήρως εξοπλισμένη νευροχειρουργική μονάδα.

Η άφιξη στην Οξφόρδη έγινε λίγο μετά από τα μεσάνυχτα, σχεδόν οκτώ ώρες μετά από τον τραυματισμό. Το περιστατικό αντιμετωπίστηκε ως τροχαίο, αφού το πλήγμα στο κρανίο του Τσεχ ήταν τόσο ισχυρό. Η λεπτή χειρουργική επέμβαση διήρκεσε ώρες. Οι νευροχειρουργοί αφαίρεσαν τα κομμάτια του κρανίου που είχαν πιεστεί προς τον εγκέφαλο και στη συνέχεια προχώρησαν σε ανάπλαση του κρανίου, εισάγοντας δύο μεταλλικές πλάκες πάνω από το αριστερό αυτί.

Ο ΤΣΕΧ ΔΕΝ ΘΥΜΑΤΑΙ ΤΙΠΟΤΑ

Ο ίδιος ο Τσεχ, πάντως, δεν θυμάται τίποτα από όσα συνέβησαν, όπως εξομολογήθηκε στο “Sky Sports” το 2016, δέκα χρόνια μετά από το συμβάν: “Την ημέρα μετά από τον αγώνα, θυμόμουν το ζέσταμα, θυμόμουν ότι χάσαμε το στρίψιμο του νομίσματος, οπότε έπρεπε να τρέξω στην αντίθετη πλευρά του γηπέδου. Πιθανόν η χειραψία με τους αντιπάλους και το τρέξιμο είναι το τελευταίο που θυμάμαι”.

“Θυμάμαι που έχασα τις αισθήσεις μου, τις ανέκτησα, αλλά 3-4 ημέρες αργότερα, δεν θυμόμουν τίποτα. Κάποιοι άνθρωποι εκεί μου έλεγαν ότι δεν τους άρεσα και τόσο πολύ, διότι όταν είσαι μπερδεμένος (σ.σ. από κρανιοεγκεφαλικά τραύματα), καυγαδίζεις. Κάποιοι άνθρωποι… ξυλοφορτώθηκαν, δυστυχώς, αλλά δεν μπορώ να θυμηθώ τίποτα. Είναι περίεργο όταν έρχεται κόσμος και σου λέει ‘έκανες αυτό, έκανες εκείνο’ κι εσύ απλά λες “μμμ, συγγνώμη”.

“Οι αποφάσεις του Μπράιαν (σ.σ. Ίνγκλις), του ιατρικού επιτελείου και η ετοιμότητα του νοσοκομείου της Οξφόρδης ήταν ο συνδυασμός που μου έδωσε την ευκαιρία. Είχα εμπιεστικό κάταγμα κρανίου. Μερικά κομμάτια οστού πήγαν βαθιά και αυτός ήταν ο μεγαλύτερος κίνδυνος. Όσο πιο βαθιά εισχωρούσαν, όλα μπορούσαν να συμβούν, αφού η αριστερή πλευρά του εγκεφάλου αποτελεί σημαντικό κέντρο κίνησης”.

Η ΔΙΑΜΑΧΗ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΣΚΑ ΤΟΥ

Η χειρουργική επέμβαση στέφθηκε με επιτυχία, έστω κι αν ο Τσεχ υπέφερε από σφοδρούς πονοκεφάλους τις επόμενες ημέρες. Ο 24χρονος διεθνής δεν μπορούσε να μιλήσει κανονικά τον πρώτο καιρό και η αποκατάστασή του περιελάμβανε ακόμα και συνεδρίες με ψυχολόγο.

Επέστρεψε σπίτι του δέκα ημέρες αργότερα, στις 24 Οκτωβρίου, και την επόμενη εβδομάδα άρχισε να συμμετέχει σε ελαφριές προπονήσεις της Τσέλσι. “Τις πρώτες ημέρες έπρεπε να σταματάω, γιατί ήμουν έτοιμος να λιποθυμήσω”, θυμάται. Ο χρόνος επιστροφής του υπολογιζόταν σε τρεις μήνες, διάστημα σύνηθες για κρανιοεγκεφαλικούς τραυματισμούς.

Οι γιατροί του Τσεχ, όμως, συνέστησαν να μην αγωνιστεί ξανά στη σεζόν, κάτι που ο ίδιος δεν ήθελε ούτε να ακούσει. Γι’ αυτόν τον λόγο, επελέγη η λύση μιας κάσκας, η οποία θα προστάτευε το τραυματισμένο σημείο του κεφαλιού, αλλά και το υπόλοιπο μέρος του ούτως ή άλλως λεπτού και εύθραυστου κρανίου του.

Η επιστροφή του Τσεχ έγινε στις 20 Ιανουαρίου 2007, στην εκτός έδρας ήττα από τη Λίβερπουλ με 0-2 για την Premier League. Ο τερματοφύλακας των “μπλε” έπαιξε με την προστατευτική κάσκα, η οποία κατασκευάστηκε από την εταιρία “Canterbury of New Zealand” και πάνω στην οποία υπήρχε το λογότυπό της. Η εξέλιξη αυτή προκάλεσε αντιδράσεις από την “Puma”, που ήταν η επίσημη προμηθευτής αθλητικού υλικού της εθνικής Τσεχίας και από την “Adidas” που ήταν ο χορηγός της Τσέλσι.

Το πρόβλημα επιλύθηκε όταν οι συνεργάτες του αγγλικού συλλόγου ανέλαβαν να κατασκευάσουν κι αυτοί μία αντίστοιχη κάσκα για τον Τσεχ. Ο επικεφαλής σχεδιασμού προϊόντων της “Adidas”, Φρανκ Βάιγκλ, σκάναρε τρισδιάστατα το κεφάλι του Τσεχ και συμβουλεύτηκε τον γιατρό του τερματοφύλακα τρεις φορές.

“Αρχίσαμε χρησιμοποιώντας μια πλαστική πλάκα για να καλύψουμε την τραυματισμένη περιοχή του κεφαλιού, αλλά ο Τσεχ και ο γιατρός του προτίμησαν να τοποθετήσουμε άκρως απορροφητικό αφρό στα πλάγια της κάσκας. Ήθελε να την φοράει και να μην το καταλαβαίνει, αφού για παράδειγμα θα μπορούσε να επηρεάσει την ακοή του”, τόνισε στο “Bleacher Report”. Για τα παιχνίδια της εθνικής, η “Adidas” κατασκεύασε ακόμα μία κάσκα, χωρίς λογότυπο.

ΔΕΝ ΑΛΛΑΞΕ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΘΥΜΑΤΑΙ

Η επιστροφή του στους αγωνιστικούς χώρους συνοδεύτηκε με φόβο, αλλά όχι τον φυσιολογικό, που αφορά στον τραυματισμό. Φοβόταν τη… γυναίκα του και γι' αυτό δεν της είπε ότι ταξίδευε στο Μέρσεϊσαϊντ για να αγωνιστεί.

"Δεν ήξερα πώς να το πω στη σύζυγό μου, για να είμαι ειλικρινής. Αρχικά της είπα 'ξέρεις, ταξιδεύω με την ομάδα, για να αισθάνομαι την ενέργεια'. Μετά, ο προπονητής ήρθε και μου είπε 'θες να παίξεις ή απλά θα βλέπεις; Πες μου'. Φτάσαμε και του είπα 'ΟΚ, αφού είμαι ήδη εδώ, ας το δοκιμάσουμε".

Από το πρώτο παιχνίδι κιόλας, σε μία επίθεση της Λίβερπουλ, χρειάστηκε να πέσει στα πόδια του Τζον Άρνε Ρίισε για να μαζέψει την μπάλα, σε μία πανομοιότυπη φάση με αυτήν που προκάλεσε τον τραυματισμό του. Ο Νορβηγός μπακ των "κόκκινων" διέκοψε την κούρσα του νωρίτερα από τον Χαντ και δεν υπήρξε σύγκρουση, ωστόσο ο Τσέχος έκανε κανονικά την έξοδο, χωρίς δισταγμό.

"Δεν θυμάμαι τη στιγμή που δέχθηκα την κλοτσιά, δεν θυμάμαι τίποτα, οπότε δεν χρειάζεται να ανησυχώ πολύ για κάτι. Νομίζω αυτός είναι ο λόγος που όταν έπαιξα στο πρώτο ματς ή όταν άρχισα τις προπονήσεις, το να βουτάω στα πόδια των παικτών δεν αποτέλεσε πρόβλημα. Όταν κάποιοι άνθρωποι έχουν τροχαίο και δουν ένα αμάξι να περνάει, προφανώς και αγχώνονται, όμως δεν ισχύει το ίδιο για μένα".

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Πετρ Τσεχ: Επέστρεψε στη δράση τον Ιανουάριο του 2007 και ποτέ δεν κοίταξε

πίσω. Αναδείχθηκε Κορυφαίος Παίκτης του Μήνα για τον Μάρτιο, για πρώτη φορά στην καριέρα του, κατόπιν οκτώ διαδοχικών αγώνων δίχως να δεχθεί τέρμα κι ενός σερί 810 λεπτών. Έγινε ο πρώτος τερματοφύλακας που κατέκτησε αυτήν τη διάκριση, μετά από τον Τιμ Φλάουερς το 2000.

Συνέχισε στο ίδιο υψηλό επίπεδο και αποτέλεσε έναν από τους "πυλώνες" των μετέπειτα επιτυχιών του συλλόγου, με αποκορύφωμα την κατάκτηση του Champions League 2012, του "αγίου δισκοπότηρου" εκείνης της Τσέλσι του Αμπράμοβιτς. Η άφιξη του Τιμπό Κουρτουά το καλοκαίρι του 2014 τον υποβίβασε σε αναπληρωματικό, με συνέπεια το καλοκαίρι του 2015 να πάρει μεταγραφή στην Άρσεναλ και για τρία χρόνια να αποτελεί τον βασικό τερματοφύλακα της έτερης μεγάλης ομάδας του Λονδίνου, διατηρώντας καλές σχέσεις με την "μπλε" πλευρά.

Στέφεν Χαντ: Ο αρνητικός πρωταγωνιστής του περιστατικού αντιλήφθηκε αρκετά αργότερα το μέγεθος του τραυματισμού του Τσεχ. Αυτός ήταν ο πρώτος αγώνας που άρχιζε βασικός, λόγω τραυματισμού του Μπόμπι Κόνβεϊ την προηγούμενη μέρα του αγώνα και γι' αυτό ήταν χαρούμενος για την προσωπική απόδοσή του. "Ήμουν πραγματικά περήφανος για τον τρόπο που έπαιξα. Αισθανόμουν καλά. Μετά, στο δείπνο, ο προπονητής (σ.σ. Στιβ Κόπελ) τηλεφώνησε. Μου είπε τι συνέβη στον Τσεχ και είπε 'κράτα χαμηλά το κεφάλι'. Δεν είναι ο τρόπος που θες να γιορτάσεις την πρώτη συμμετοχή σου ως βασικός στην Premier League", τόνισε στο "Bleacher Report".

Αν και συνομίλησε αρκετές φορές με τον Τσεχ, δεν ζήτησε συγγνώμη, αφού θεωρεί ότι δεν είχε πρόθεση να χτυπήσει τον αντίπαλό του και όλα ήταν θέμα ατυχίας. "Μετανιώνω για το τάκλιν; Όχι, επειδή δεν αισθάνομαι ότι υπάρχει κάτι να μετανιώσω. Εύχομαι να μην είχε συμβεί; Φυσικά. Έχω κάνει πολλές φορές αυτήν την ευχή. Του έγραψα γράμμα μετά, του ευχόμουν τα καλύτερα". Στην... αποδοχή του Χαντ από τον Τσεχ και τους συμπαίκτες του τις επόμενες σεζόν έπαιξε ρόλο και η μεταγραφή του Στιβ Σίντγουελ από τη Ρέντινγκ στην Τσέλσι το καλοκαίρι του 2007, ο οποίος έπεισε τους παίκτες των "μπλε" ότι δεν υπήρξε κάτι, πίσω από αυτό το τάκλιν.

Ο Χαντ συνέχισε στη Ρέντινγκ μέχρι το 2009, όταν και πήρε μεταγραφή στη Χαλ, στη Γουλβς, στην Ίπσουιτς για να κλείσει την καριέρα του στην Κόβεντρι το 2015 και να γίνει ατζέντης ποδοσφαιριστών. Στην εθνική κλήθηκε λίγους μήνες μετά από τον περιστατικό και σε πέντε χρόνια κατέγραψε 39 συμμετοχές, με ένα γκολ. Σε όλο αυτό το διάστημα δεχόταν έντονη κριτική, μέχρι και απειλές για τη ζωή του από φιλάθλους της Τσέλσι, ωστόσο δεν πτοήθηκε. "Ίσως σε άλλους παίκτες να γινόταν ζημιά, αλλά εγώ αντεπεξήλθα. Ποτέ δεν με επηρέασε στο ελάχιστο, επειδή δεν νομίζω ότι έκανα κάτι λάθος. Ήταν δύσκολο για μένα αυτό που πέρασα, αλλά

σε σχέση με τον Πετρ και την οικογένειά του, δεν ήταν τίποτα”.

Τσέλσι: Η Τσέλσι αναπλήρωσε το κενό του Τσεχ με τον Κάρλο Κουντιτσίνι, έστω κι αν στο επίμαχο παιχνίδι, τα γάντια του τερματοφύλακα στα τελευταία λεπτά φορούσε ο Τζον Τέρι, λόγω τραυματισμού στο… κεφάλι του Ιταλού τερματοφύλακα από χτύπημα του Ιμπραϊμά Σονκό. Στα επόμενα τρία παιχνίδια αγωνίστηκε ο Πορτογάλος Ιλάριο, μέχρι να επιστρέψει ο Κουντιτσίνι και εν τέλει ο Τσεχ.

Οι Λονδρέζοι κέρδισαν τον αγώνα στο “Ματζέσκι” με 1-0, νίκησαν και στις επόμενες δύο αγωνιστικές, ωστόσο στα επόμενα 14 παιχνίδια πρωταθλήματος, μέχρι και στην επιστροφή του Τσεχ με Λίβερπουλ, είχαν μόλις επτά νίκες (αναδείχθηκαν ισόπαλοι 2-2 στη ρεβάνς με Ρέντινγκ στο Λονδίνο).

Αυτό το άσχημο σερί τους έφερε πίσω από τη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ και μετά από μία καλή περίοδο με εννέα διαδοχικές νίκες, ήρθε ο καταστροφικός Απρίλιος με τον αποκλεισμό στα ημιτελικά του Champions League από τη Λίβερπουλ και τις πέντε σερί ισοπαλίες που οδήγησαν στην αποκαθήλωση από τους “κόκκινους διαβόλους” μετά από μια διετία κυριαρχίας.

Ζοζέ Μουρίνιο: Η σφοδρότητα με την οποία επιτέθηκε ο Special One σε μία κρατική υπηρεσία μοιάζει με το σημείο όπου ανατράπηκαν τα πάντα. Πλέον, ο Πορτογάλος δεν ήταν ο ευφυής προπονητής που έκανε mind games με τα ΜΜΕ και οι δηλώσεις του έπαιζαν ευεργετικό ρόλο για την ομάδα. Πλέον, ήταν ο αντιδραστικός προπονητής που ενοχλούσε μέχρι και τον Αμπράμοβιτς.

Η απώλεια του πρωταθλήματος αλλά και η τρίτη σερί χρονιά που ο σύλλογος δεν έφτασε στον τελικό του Champions League ράγισαν μια για πάντα το γυαλί στις σχέσεις του με τον Ρώσο μεγιστάνα. Η κατάκτηση του κυπέλλου στα πέναλτι έναντι της Γιουνάιτεντ δεν ήταν αρκετή για να στηρίξει τον Πορτογάλο, ο οποίος απολύθηκε τον Σεπτέμβριο της επόμενης χρονιάς.

Κανονισμοί: Ο τραυματισμός του Τσεχ οδήγησε την αγγλική ποδοσφαιρική ομοσπονδία σε αναθεώρηση αρκετών κανονισμών σχετικά με τραυματισμούς που αφορούν στο κεφάλι και όχι μόνο. Ο διαιτητής εκείνου του αγώνα, Μάικ Ράιλι, είναι πλέον γενικός διευθυντής του συμβουλίου των επαγγελματιών διαιτητών και διαβεβαιώνει ότι το πρωτόκολλο έχει αλλάξει. Οι γιατροί και οι φυσιοθεραπευτές επιτρέπεται να μπουν στον αγωνιστικό χώρο δίχως εντολή διαιτητή, κάτι που αποφασίστηκε εξαιτίας του τραυματισμού του Τσεχ.

Επιπλέον, ο Ίνγκλις, από την πλευρά του, πρόσθεσε ότι η FA άρχισε υποχρεωτικά μαθήματα στα ιατρικά επιτελεία των συλλόγων για τραυματισμούς στο κεφάλι. “Πρέπει να τα περάσεις και έχεις επιπρόσθετα μαθήματα κάθε χρόνο. Πιστεύω ότι είμαστε η μοναδική χώρα του κόσμου που το κάνει αυτό”, επεσήμανε ο γιατρός της Τσέλσι σε εκείνον τον αγώνα.

Άλλαξε κάτι στην ουσία; Η αναμέτρηση της Μάντσεστερ Σίτι με τη Λίβερπουλ προ εβδομάδων απέδειξε πως πάντα ένας τερματοφύλακας που αψηφά τους κινδύνους και βουτάει για μία μπαλιά είναι εκτεθειμένος σε σοβαρό τραυματισμό στο κεφάλι. Ο Σαντιό Μανέ έτρεξε και δεν πρόλαβε, ο Έντερσον πρόλαβε και το αποτέλεσμα ήταν αυτό:

https://www.youtube.com/watch?v=KT-BFr1iqFk

Πηγή: sport24.gr